

REGINE CANTORIA BAYOTAS

Si Regine Cantoria Bayotas ay nagtapos sa paaralang gradwado ng Bulacan State University at kasalukuyang kumukuha ng doktoral sa La Consolacion University Philippines. Siya ay isang guro sa Senior High School ng Vicente P. Trinidad National High School. Isa siyang manunulat at kontribuytor sa aklat na *Baybayin ang Lihim at Lalim* na inilathala noong 2020.

BALIKBAYAN

Sampung taon nang OFW si Charm sa Korea. Napakabait kasi ng amo niya. Para bang kapamilya na siya kung ituring ng mga ito. Kahit saan pumunta, kasa-kasama siya. Nakarating na rin siya sa iba't ibang bansa dahil sa pamilya nina Mr. at Mrs. Ko. Nakapagsuot na siya ng magagarang damit, nakatikim na ng lilibuhing mga pagkain, at nagagawa na rin niyang tumawag sa Pilipinas anumang oras na gustuhin niya. Malaki na rin kasi ang alaga niyang si Jun-Pyo.

“Hello, Ate Day, kumusta na kayo d’yan sa Cebu? Natanggap n’yo ba yung ipinadala ko kanina? Binilhan n’yo ba ng gatas si Inay?”

“Ay, oo, Charm. Salamat sa padala mong kuwarta, a. Yung traysikul na kinuha mo, nahulugan ko na rin. Itong balay natun, ginapahimo pa para pag-uwi mo rito, terd plur na.”

“Salamat, Ate Day. Isang dekada na rin ako rito at sa wakas, makakauwi na ko sa Marso. Makakasama ko na kayong lahat. Salamat talaga, ‘Te, a ... sa pag-aalaga kay Inay at sa pag-aasikaso d’yan sa atin.”

“Oo, Charm. Mag-ingat ka d’yan lagi.”

abro

Marso 16, 2020
Breaking News: Lockdown sa buong Pilipinas dahil
sa COVID-19 Pandemic.

“Ate Day, ma-de-delay na naman ang uwi ko. Patapusin ko lang ang lockdown, ha. Uuwi ako, Ate.”

“Ingat ka d’yan, Charm. Alagaan mo ang sarili mo, a.”

“Opo, Ate. Si Inay, ‘wag mong palalabasin, ha.”

Makalipas ang ilang linggo, nabalitaan ni Charm na unti-unting nang lumuluwag sa Pilipinas. Naisip niyang tawagan ang kaniyang Ate Day para ipaalam ang petsa at oras ng kaniyang pag-uwi. Ilang beses niyang sinubukang tawagan ang numero nito, ngunit hindi niya ito makontak. Wala rin siyang maisip na ibang kamag-anak na maaari niyang tawagan. Nag-alala na si Charm ngunit walang siyang ibang nagawa kundi ang manalangin.

“Ladies and gentlemen, welcome to Mactan-Cebu International Airport. Local time today, August 1, 2020, is 10:05 a.m. ...”

Sa wakas, nasa Pilipinas na si Charm. Malaking sorpresa ito para sa kaniyang Inay at mga kapatid. Nakahanda na ang lahat ng tsokolate para sa mga pamangkin at kaibigan niya, sapatos para sa anim niyang kapatid, at mga damit para sa kaniyang Inay.

“Manong, para po!”

Ito pa rin ang lugar nila. Halos walang ipinagbago, bukod sa matayog nilang bahay. Tama ang Ate Day niya, third floor na ang bahay nila. Abot-hanggang-tainga ang ngiti ni Charm habang papalapit siya sa pinto at ambang kakatok na sana.

“Bakit po? Sino po kayo?” wika ng batang nagbukas ng pinto.

“Ikaw na ba ang pamangkin ko? Si Tita Charm mo ito.”

Biglang lumabas ang isang babaeng kahit minsan ay hindi pa nakikita ni Charm.

“Kapatid mo ba sina Day?” wika ng babae habang hawak sa balikat ang batang nagbukas ng pinto.

“Opo. Nandiyang po ba sila?” nakangiti pa ring wika ni Charm.

“Naku! No’ng Abril pa nila ibinenta sa amin itong bahay simula no’ng naospital at namayapa si Aling Luzviminda dahil sa COVID. Tapos, ang

sabi nila, luluwas na lang daw sila sa Maynila para doon maghanapbuhay. Hindi ba nabanggit sa ‘yo ni Day?’”

Nanlambot ang mga tuhod ni Charm. Nanginginig ang kaniyang mga kamay. Pilit niyang hinahanap ang cellphone niya sa bag para subukang muling tawagan ang Ate Day niya. Hindi niya halos mahagilap ang numerong kailangan dahil sa mga luhang nakatakip sa kaniyang mga mata. Nanghihina na si Charm. Hindi niya pa rin makontak ang Ate Day niya. Wala pa ring kasagutan ang kaniyang mga katanungan. Wala pa ring nakaaalam sa kaniyang pagbabalik sa bayan.

agora